Nr 26

Skatteutskottets betänkande i anledning av motioner om höjning av schablonavdraget vid beräkning av inkomst av tjänst.

Motionerna

I detta betänkande behandlar utskottet motionerna

1974:10 av herr Börjesson i Falköping m. fl. (c) vari hemställs att riksdagen beslutar, att schablonavdraget vid beräkning av inkomst av tjänst höjs till 200 kr.;

1974:269 av herrar Gustafsson i Säffle (c) och Norrby (c) vari hemställs att riksdagen som sin mening ger Kungl. Maj:t till känna, att det allmänna schablonavdraget vid beräkning av inkomst av tjänst höjs till 200 kr.

Gällande bestämmelser m. m.

Enligt de grundläggande reglerna i 20 § kommunalskattelagen (1928: 370) – KL – får vid beräkning av inkomst från särskild förvärvskälla från bruttointäkten avräknas alla omkostnader för intäkternas förvärvande och bibehållande. I överensstämmelse härmed får jämlikt 33 § KL från intäkt av tjänst dras av samtliga utgifter, som är att anse som kostnader för tjänstens fullgörande.

Avdrag får, med vissa undantag, i princip ske med det faktiska beloppet av skattskyldigs avdragsgilla kostnader. Dock äger skattskyldig, som inte haft några kostnader eller som haft kostnader understigande 100 kr., likväl åtnjuta avdrag med 100 kr. Vidare gäller för annan skattskyldig att hans sammanlagda kostnader för intäkternas förvärvande får avrundas uppåt till jämnt 100-tal kronor.

I en motion vid 1973 års riksdag begärdes riksdagsskrivelse om höjning av schablonavdraget i inkomstkällan tjänst från 100 till 200 kr. I sitt av riksdagen godkända betänkande SkU 1973:19 anförde skatteutskottet, att en fördubbling av nämnda schablonavdrag kunde beräknas medföra ett årligt skattebortfall på ca 200 milj. kr., varav hälften belöpte på kommunerna. Utskottet framhöll också att en av uppgifterna för 1972 års skatteutredning var att söka åstadkomma förenklingar av beskattningsreglerna för såväl den enskilde som skatteadministrationen. Det kunde därför förutsättas att utredningen skulle ta upp de nuvarande avdragsreglerna till allsidig bedömning.

Utskottet

Vid beräkning av inkomst av tjänst är skattskyldig berättigad till avdrag för sina kostnader för fullgörande av tjänsten. Avdrag medges i princip med det faktiska beloppet av de avdragsgilla kostnaderna, avjämnat till närmast högre 100-tal kronor. Under alla förhållanden är den skattskyldige berättigad till ett minimiavdrag på 100 kr. Detta avdrag medges således även om kostnaderna för inkomstens förvärvande uppgår till lägre belopp eller om den skattskyldige inte haft några sådana kostnader. Schablonavdraget på 100 kr. infördes år 1955 för att förenkla deklarations- och taxeringsförfarandet och tillämpades första gången vid 1957 års taxering.

I motionerna 1974:10 och 1974:269 yrkas att schablonavdraget i inkomstkällan tjänst höjs till 200 kr. Motionärerna anser en höjning av avdraget motiverad med hänsyn till den penningvärdeförsämring som ägt rum sedan avdraget infördes.

När ett liknande motionsyrkande behandlades vid föregående års riksdag avstyrkte utskottet motionen med hänvisning till att en fördubbling av avdraget kunde beräknas medföra ett årligt skattebortfall på ca 200 milj. kr., varav hälften belöpte på kommunerna, och till att 1972 års skatteutredning kunde förutsättas ta upp avdragsreglerna till allsidig bedömning i sitt större sammanhang.

Då motionärerna inte anfört några nya omständigheter, som ger utskottet anledning frånträda sitt tidigare ställningstagande i frågan, avstyrker utskottet bifall till motionerna 1974:10 och 1974:269.

Utskottet hemställer

att riksdagen avslår

1. motionen 1974:10,
2. motionen 1974:269.

Stockholm den 2 maj 1974

På skatteutskottets vägnar
ERIK WÄRNBERG

Närvarande: herrar Wärnberg (s), Magnusson i Borås (m), Kristenson (s), Josefson (c), Mundebo* (fp), Carlstein (s), Wikner (s), Nilsson i Trobro (m), Stadling (s), Westberg i Hofors (s), Hallenius (c), Lundgren (s), Hörberg (fp) och fru Sandéhn (s).

* Ej närvarande vid betänkandets justering.

GOTAB 74 7489 S Stockholm 1974